

Hensyn til de Gebyrer, som tilfalder det praktiske Postvæsen. Der har i begge de Udvalg, som har haft med denne Sag at gøre, været en oprigtig Uvillie overfor disse Gebyrer, og jeg har faaet Paalæg om at udtale, at vi paa intet Punkt binder Rigsdagen til at bibeholde disse Gebyrer ved, at vi her er gaaet med til, at saa længe de bestaar, maa ogsaa Poststyrelsen have en Erstatning for Afsavnet af dem under Hensyn til, at den Vekselvirkning mellem Styrelse og Drift, som Lovforslaget tilsigter at gennemføre, og som Udvalget ønsker at fremme, ellers ikke vilde kunne opnaas. Men Udvalget fremhæver i sin Betænkning, at hvis disse Gebyrer skulde bortfalde eller blive formindsket, vil Styrelsens Personale ikke faa nogen Ret eller noget Krav — jeg vil nu sige: noget billigt Krav — paa Erstatning for, hvad Nedgang i Indtægter der deraf maatte følge. Ligeledes ønsker Udvalget bestemt at udtale, at Gebyrerne som saadanne har vi dermed ikke taget Stilling til.

Dette Spørgsmaal om Vekselvirkningen hænger ogsaa noget sammen med et andet Spørgsmaal vedrørende Lønningerne. Dette, som er det sidste, jeg her skal omtale, angaar Postinspektørerne, som i Kommissionens Betænkning var henstillet anbragte i 23de Lønningsklasse, hvad Lønningsudvalget var villigt til at gaa ind paa, men som nu sluttelig foreslaas henført til 22de Lønningsklasse. Det er mig om at gøre her udtrykkelig at udtale, at der ikke deri maa ses nogen Svækkelse af den nye Postinspektion. Udvalget ønsker lige saa fuldt som Postkommissionen denne Inspektion styrket og har med fuld Bevidsthed tillagt de nye Postinspektører endogsaa større Beføjelse end de nuværende Overpostinspektører. At de alligevel foreslaas henført til 22de Lønningsklasse, beror udelukkende paa, at Hensynet til Vekselvirkningen, som Ministeren i Samraadet stærkt maatte fremhæve, medførte, at han maatte ønske, at hvis disse Postinspektører blev henført til 23de Klasse, skulde nogle Kontorchefer i Styrelsen ogsaa henføres dertil, men at Administrationen kunde akkviescere ved, at alle disse Tjenestemænd blev henført til 22de Klasse, og dette sidste maatte vi saa standse ved.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag og anmode de højtærede Ministre om de af mig begærede Udtalelser.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa takke de to Udvalg, som har behandlet

dette Lovforslag, for den hurtige og villige Maade, hvorpaa Sagen er blevet ført frem til anden Behandling i Folketinget. De Henvendelser, som det ærede Medlem (Ivar Berendsen) som Ordfører rettede til Postministeren, skal jeg besvare baade paa den nuværende og den kommende Postministers Vegne.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem (Ivar Berendsen) udtalte, at Forudsætningen for den nye Ordning af Centralstyrelsen er, at de Reforme, som er nøje skildrede i Kommissionsbetænkningen, og som gaar ud paa en Decentralisation af hele Postvæsenets Styrelsesform, gennemføres, og at det er Hensigten, saa snart Loven er vedtaget af Rigsdagen, at føre disse af Kommissionen skildrede Reforme ud i Livet. De i Udvalgets Betænkning i saa Henseende fremsatte Udtalelser kan jeg give min Tilslutning.

Hvad Lønningerne angaar, skal jeg ogsaa bekræfte, at det er klart, at naar et Honorar — eller som her to Honorarer — er inkluderet i en Lønning, har det dermed ophørt at eksistere, saa at det ikke paa nogen Maade kan være til Disposition for Ministeren til andre Formaal.

Fra Administrationens Side er der ligeledes Enighed med Udvalget i dets Opfattelse af, hvad Beslutningen vedrørende Afsavnet af Gebyrer betyder.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hovedrevisoren, der vedkommer baade Postministeren og Jernbaneministeren, skal jeg sige, at jeg ikke tror, det vil være heldigt at forene Stillingerne som Hovedrevisor for disse to store Driftsvirksomheder. Men i øvrigt vil Jernbaneministeren udtale sig om dette Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det Spørgsmaal, som er rejst af den ærede Ordfører med Hensyn til de Udtalelser, der findes i Betænkningen, kan jeg besvare saaledes, at Hovedrevisors Uafhængighed af Ministeren synes mig tilstrækkelig sikret dels ved Lovforslagets Bestemmelser, dels ved de Bemærkninger, som er knyttede til Lovforslaget, for ikke at tale om den Parallel, som nødvendigvis maa drages med den tilsvarende Stilling indenfor Statsbanerne. Hvad der efter min Mening særlig taler for, at Revisionen henhører under samme Minister som Administrationen, er for det første, at Revisionen selvsagt vil være et særlig betydningsfuldt Middel for Ministeren i hans tilsynsførende Virksomhed overfor Administrationen, og for det andet, at